

Съвет на
Европейския съюз

Брюксел, 16 май 2023 г.
(OR. en)

9307/23

EDUC 161
JEUN 86
SOC 314
EMPL 205

РЕЗУЛТАТИ ОТ РАБОТАТА

От:	Генералния секретариат на Съвета
До:	Делегациите
Относно:	Заклучения на Съвета относно бъдещите стъпки за превръщане на автоматичното взаимно признаване на образованието и обучението в реалност

Приложено се изпращат на делегациите посочените по-горе заключения на Съвета, които бяха одобрени от Съвета (образование, младеж, култура и спорт) на заседанието му от 16 май 2023 г.

**Заклучения на Съвета относно бъдещите стъпки за превръщане на автоматичното
взаимно признаване на образованието и обучението в реалност**

СЪВЕТЪТ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ

ПОТВЪРЖДАВА ОТНОВО категоричния си политически ангажимент да превърне европейското пространство за образование в реалност до 2025 г. и ПРИПОМНЯ политическия контекст, очертан в приложението.

ПОДЧЕРТАВА, че:

1. Конвенцията от 1997 г. за признаване на квалификациите, отнасящи се до висшето образование в Европейския регион (Лисабонската конвенция за признаване на квалификациите) и нейните допълващи текстове, разработени от Съвета на Европа и ЮНЕСКО, осигуряват правна рамка за признаване на квалификациите за висше образование и за завършен гимназиален етап на средно образование и квалификациите по обучение, които дават достъп до висше образование. В областта на професионалното образование и обучение (ПОО) държавите членки се ангажираха с процеса от Копенхаген за засилено сътрудничество, който насърчава взаимното доверие, прозрачността и признаването на квалификациите и компетентностите.

2. Основавайки се на тази правна рамка, Препоръката на Съвета от 26 ноември 2018 г. относно насърчаването на автоматичното взаимно признаване на квалификациите за висше образование и за завършен гимназиален етап на средно образование и квалификациите по обучение и на резултатите от периоди на учене в чужбина¹ определя амбициозни и ясно определени цели, които държавите членки да постигнат до 2025 г. По-специално Съветът препоръча на държавите членки:
- да предприемат необходимите стъпки за постигане на автоматично взаимно признаване на квалификациите за висше образование и на резултатите от периоди на учене в чужбина на равнище висше образование;
 - да постигнат значителен напредък по отношение на автоматичното взаимно признаване на квалификациите за завършен гимназиален етап на средно образование и квалификациите по обучение, които дават достъп до висше образование, и на резултатите от периоди на учене в чужбина в рамките на гимназиалния етап на средно образование и обучение.
3. Определенията за „автоматично взаимно признаване на квалификация“ и „резултати от период на учене в чужбина“ както на равнище висше образование, така и на равнище гимназиален етап на средно образование и обучение, се съдържат в приложението към препоръката от 2018 г. и са изцяло приложими към настоящите заключения на Съвета.

¹ ОВ С 444, 10.12.2018 г., стр. 1.

ОТЧИТА, ЧЕ:

1. Не е възможно да се постигне истинско европейско пространство за образование (ЕПО), без да се признае, че автоматичното взаимно признаване на квалификациите и резултатите от периоди на учене в чужбина е един от основните градивни елементи за насърчаване на мобилността с учебна цел. Когато признаването не е автоматично, то може да доведе до административна тежест за институциите, доставчиците на образование и обучение и учещите, като засяга равния достъп до справедливо и качествено образование и обучение през целия живот и възпрепятства мобилността и придобиването на универсални умения и компетентности, необходими за личностно, гражданско и професионално развитие, както и за повишаване на пригодността за заетост. За да може Европейският съюз да запази и засили конкурентното си предимство, е наложително да се използва пълноценно потенциалът на ЕПО, така че учещите да могат да се възползват максимално от всички възможности за образование и обучение в целия ЕС.
2. Мерките за насърчаване на прозрачността и по този начин за повишаване на доверието са от решаващо значение за насърчаване на автоматичното взаимно признаване на квалификациите и резултатите от периоди на учене в чужбина във висшето образование и гимназиалния етап на средно образование и обучение (включително както общото образование, така и ПОО). Успешното прилагане на автоматичното взаимно признаване зависи от ускоряването и поддържането на напредъка към по-голяма прозрачност и доверие, постигнат в рамките на ЕПО и европейското пространство за висше образование (ЕПВО).
3. Държавите членки и Европейската комисия работиха заедно за успешното предоставяне на набор от инструменти и в рамките на процеса от Болоня бяха предприети значителни стъпки, за да се предостави на държавите членки инструментариум за превръщане на автоматичното взаимно признаване в областта на висшето образование в практическа възможност. Тези инструменти включват, наред с другото, стандартите и насоките за осигуряване на качество в европейското пространство за висше образование (ЕПВО), приложението към дипломата, Европейския регистър за осигуряване на качество във висшето образование (EQAR), системата за висше образование с три цикъла и Европейската система за трансфер и натрупване на кредити (ECTS).

4. Важни стъпки бяха предприети и в областта на ПОО, включително чрез процеса от Копенхаген и по-специално чрез Европейската референтна рамка за осигуряване на качество в професионалното образование и обучение (EQAVET).
5. Мрежата от национални информационни центрове за академично признаване (NARIC) е от основно значение за прилагането на автоматичното взаимно признаване на квалификациите в Европа, по-специално във висшето образование, тъй като тези центрове представляват важен източник на знания, информация и добри практики за всички участници, които се занимават с автоматичното взаимно признаване.
6. Двустранните, многостранните и регионалните споразумения за автоматично взаимно признаване в ЕС могат да насърчат доверието и прозрачността, да подкрепят автоматичното взаимно признаване и да послужат като вдъхновение за по-широко европейско сътрудничество с оглед на изпълнението на препоръката от 2018 г.

ПРИВЕТСТВА доклада на Комисията до Съвета от 23 февруари 2023 г. за прилагането на Препоръката на Съвета относно насърчаването на автоматичното взаимно признаване на квалификациите за висше образование и за завършен гимназиален етап на средно образование и квалификациите по обучение и на резултатите от периоди на учене в чужбина² и ОТБЕЛЯЗВА по-специално, че:

² COM(2023) 91 final.

1. Въпреки че автоматичното взаимно признаване на квалификациите не означава автоматично допускане до по-нататъшно обучение, все още съществуват предизвикателства, свързани с разграничението между допустимост за кандидатстване за допълнително обучение (т.е. признаване) и допускане до специфичен курс или програма. Освен това в доклада на Комисията се посочва, че на институционално равнище може да има няколко причини за тези предизвикателства, включително че понятието за автоматично взаимно признаване често се разбира погрешно и че признаването и приемането често се комбинират, което понякога води до несъответствия при вземането на решения. Когато липсват последователни подходи за автоматично взаимно признаване, резултатът може да бъде разнопосочен и сложен процес, който може да подкопае гладкото, справедливо и прозрачно автоматично признаване на квалификациите.
2. Насоките от националните органи и систематичното предоставяне на обучение и информация все още не са широко разпространени, отчасти поради ограничените национални ресурси, предназначени за подпомагане на прилагането на автоматичното взаимно признаване и NARIC. Освен това в доклада на Комисията се посочва, че систематичният мониторинг на практиките за признаване в образованието и обучението не е достатъчно развит.
3. Автоматичното взаимно признаване продължава да бъде по-развито във висшето образование, отколкото в гимназиалния етап на средното образование и обучението, включително ПОО, което до голяма степен се дължи на рамката, предоставена от инструментите от Болоня. Тези инструменти обаче се прилагат неравномерно, например при използването на информацията, предоставяна от агенциите за осигуряване на качеството, регистрирани в EQAR, и използването на приложението към дипломата, включително чрез платформата „Европас“.
4. Продължават да съществуват трудности при постигането на автоматично взаимно признаване след периоди на учене в чужбина за студентите във висшето образование, отчасти поради липсата на информация и ограниченото използване на Ръководството за потребителите на ECTS от 2015 г. Административните пречки и различните възприятия по отношение на качеството на равнище факултет добавят допълнителни усложнения. Въпреки че в рамките на програмата „Еразъм+“ висшите учебни заведения са поели ангажимент за пълно и автоматично признаване на кредитите, получени по време на период на мобилност, признаването все още далеч не е правило.

5. Продължават да съществуват предизвикателства по отношение на признаването на квалификациите за завършен гимназиален етап на средно образование и квалификациите по обучение, включително ПОО, което дава достъп до висше образование в държавата членка, в която е издадена квалификацията, за достъп до висше образование в друга държава членка. Съществуват няколко причини за това, включително разнообразието от практики и участници и ограниченото използване на наличните инструменти.
6. По същия начин автоматичното взаимно признаване на резултатите от период на учене в чужбина за учещите в гимназиален етап на средното образование и обучение, включително ПОО, остава недостатъчно развито. Разнообразието на системите за образование и обучение в ЕС е сила, но то може да представлява предизвикателство в този контекст. Признаването на резултатите от периоди на учене в чужбина е сложен въпрос, например поради това многообразие, различията в процедурите за признаване и липсата на общи рамки на подходящото равнище в държавите членки.

ПРИЕМА, ЧЕ:

1. Въпреки постигнатия напредък липсата на автоматично взаимно признаване на квалификациите и на резултатите от периодите на учене в чужбина продължава да възпрепятства мобилността с учебна цел в ЕС.
2. Стимулът за полагане на солидна основа за автоматично взаимно признаване в ЕС, основано на доверие, остава силен. Автоматичното взаимно признаване повишава привлекателността на европейската мобилност с учебна цел, укрепва институциите за образование и обучение и насърчава тяхната интернационализация. Това води и до подобряване на образованието и обучението, придобиване на трансверсални умения и компетентности и по-добри възможности на пазара на труда. Периодите на учене в чужбина имат потенциала да бъдат положителни, променящи живота на младите хора и могат да доведат до по-нататъшна мобилност на по-късен етап от живота. Те могат да допринесат за развитието на ключови умения, като многоезичието, гражданството и културната осведоменост.
3. Наложително е всички заинтересовани страни да положат по-големи усилия, за да изпълнят препоръката от 2018 г. и да предприемат всички необходими стъпки до 2025 г. Най-важното е, че автоматичното взаимно признаване зависи от съвместната работа на държавите членки за насърчаване на взаимното доверие и прозрачността.

4. Изграждането и поддържането на взаимно доверие и прозрачност за насърчаване на автоматичното взаимно признаване са необходими, за да се подготвят за бъдещето градивните елементи на ЕПО и ЕС като глобален фактор в образованието и обучението. Инициативите на ЕПО, като например инициативата за европейските университети, могат да бъдат важни двигатели за автоматично взаимно признаване и изискват цялостна перспектива.
5. Доверието и прозрачността между системите за образование и обучение са ключов елемент за осигуряване на автоматично взаимно признаване. Ето защо усилията за изграждане на култура на доверие и прозрачност във връзка с автоматичното взаимно признаване трябва да бъдат засилени на всички равнища на вземане на решения, при надлежно зачитане на субсидиарността. Осигуряването на качество играе ключова роля за ускоряване на изграждането на доверие чрез открояване на методите и подобряване на прозрачността. Поради това надграждането върху вече извършената важна работа в контекста на процеса от Болоня и ЕС, включително процеса от Копенхаген, е от фундаментално значение за основаните на доверие процедури за признаване. От съображения за прозрачност ясните причини за отрицателните решения за признаване, както и възможността за обжалване на такива решения в съответните системи на държавите членки, могат да се окажат важни за физическите лица и за насърчаване на доверието в системата за признаване.
6. Инструментите и инициативите на ЕС играят ключова роля в развитието на по-голяма прозрачност и автоматизирането на процедурите за признаване като цяло. Сред тях са програмата „Еразъм+“ и Европейската квалификационна рамка (ЕКР), която спомага за подобряване на прозрачността, съпоставимостта и преносимостта на квалификациите. Във връзка с това е важно националните квалификационни рамки редовно да се актуализират по отношение на ЕКР.

7. Важно е да се постави акцент върху процесите на цифровизация и използването на цифрови инструменти³, които позволяват по-лесна проверка на автентичността на квалификациите и същевременно позволяват ефективно предотвратяване на измамите, както и върху инструментите, разработени в рамките на програмата „Еразъм+“. Заедно с приложенията към дипломите и базата данни Q-entry тези инструменти могат да добавят стойност чрез намаляване на разходите и административната тежест.
8. Освен пълноценното използване на наличните инструменти от съществено значение е да се насърчава, поддържа и доразвива доверието сред служителите, участващи в процеса на вземане на решения, както и да им се предоставя съответното обучение, така че те да разполагат с необходимите знания и разбиране за съответните инструменти и рамки за признаване и с уменията да ги използват по подходящ начин. Като се има предвид, че решенията често се вземат на институционално или местно равнище, развитието на отношенията между учители, обучители, учещи, ръководители и администратори може да играе ключова роля за превръщането на автоматичното взаимно признаване в практическа възможност. Предоставянето на възможност за индивидуално участие в проекти за транснационално сътрудничество и мобилност за заинтересованите страни, като учители, обучители и ръководители, може да играе положителна роля за насърчаване на автоматичното взаимно признаване.

³ Като например европейските цифрови удостоверения за обучение, Европейската инфраструктура за услуги, основани на технологията блокови вериги, формуляра за мобилност „Европас“ и приложението към сертификат „Европас“ (като част от платформата „Европас“), както и националните регистри на квалификациите, картографиран на платформата „Европас“, и базата данни за резултатите от външното осигуряване на качеството (DEQAR).

9. Автономността на висшите учебни заведения, както и на доставчиците на гимназиален етап на средното образование и обучение в зависимост от националния контекст, е от основно значение за създаването на успешно ЕПО. Същевременно последователните национални подходи към автоматичното взаимно признаване в съответствие с препоръката от 2018 г. и мониторингът на признаването на национално равнище биха намалили сложността и ненужните различия в подходите. Това би могло да подобри предвидимостта, като същевременно намали административната и финансовата тежест за органите и учещите. Включването на всички съответни участници, като висши учебни заведения, NARIC, агенции за осигуряване на качеството и национални координационни звена за ЕКР, може да играе ключова роля в тези усилия, включително в обучението, предоставянето на информация, мониторинга и разработването на национални насоки. В този контекст партньорското обучение може да играе важна роля за разпространението на най-добри практики както във висшето образование, така и в гимназиалния етап на средното образование и обучение, за да се допринесе за по-последователни национални подходи във всички държави членки.
10. Работата, свързана с изпълнението на препоръката, може да вдъхнови и да улесни напредъка по отношение на признаването на квалификации, придобити извън ЕС, съобразно националните обстоятелства. В съответствие с инструментите и рамката на процеса от Болоня и на ЕС следва да се извлече максимална полза от Глобалната конвенция на ЮНЕСКО за признаване на квалификациите в областта на висшето образование, тъй като тя улеснява международната студентска мобилност, поставя развитието на въпросите, свързани с признаването, в глобален контекст и по този начин отключва потенциала за интернационализация на европейското висше образование.

ПРИКАНВА ДЪРЖАВИТЕ ЧЛЕНКИ, при надлежно зачитане на институционалната автономност и академичната свобода и в съответствие с националните обстоятелства и законодателство:

1. Да консолидират и активизират усилията си за постигане на автоматично взаимно признаване на квалификациите и периодите на учене в чужбина в съответните си системи за образование и обучение, съгласно препоръката на Съвета от 2018 г.
2. Да възпитават нагласата, че дадена квалификация, даваща достъп до определено ниво на висше образование в държавата членка, в която е получена, автоматично се признава като допустима за достъп до висше образование на същото ниво в друга държава членка, без да се засяга правото на висшите училища да определят специфични критерии за прием за конкретни програми, за да се даде възможност на гражданите да бъдат мобилни в целия ЕС.
3. Да подпомагат висшите учебни заведения при прилагането на автоматичното взаимно признаване, както е определено в препоръката на Съвета от 2018 г., включително чрез предоставяне на ясни насоки и подходящо обучение. Когато висшите учебни заведения отговарят за автоматичното взаимно признаване, да ги подкрепят при улесняването на съгласувани национални подходи.
4. Да гарантират, че външното осигуряване на качеството във висшето образование се извършва от независими агенции за осигуряване на качеството, вписани в Европейския регистър за осигуряване на качество във висшето образование (EQAR) и работещи в съответствие с европейските стандарти и насоки, за да се насърчава прозрачността и по този начин да се засилва взаимното доверие в автоматичното взаимно признаване.
5. В контекста на гимназиалния етап на средното образование и обучение, включително ПОО, да акцентират върху резултатите от ученето и да продължат да разработват съществуващите инструменти за осигуряване на качество в съответствие с Европейската референтна рамка за осигуряване на качество (EQAVET), за да се даде възможност за автоматично взаимно признаване на квалификациите и резултатите от периодите на учене в чужбина.

6. Да стимулират полезните взаимодействия в рамките на ЕПВО и европейското пространство за образование, за да се гарантира, че те взаимно се подсилват, с цел насърчаване на прозрачна и ефективна среда за процесите на автоматично взаимно признаване.
7. В този контекст да гарантират пълноценното използване на инструментите на процеса от Болоня и ЕС, по целесъобразност, с цел да се улесни автоматичното взаимно признаване във висшето образование. В областта на професионалното образование и обучение да улесняват автоматичното взаимно признаване в рамките на обхвата на препоръката от 2018 г. чрез използване на инструментите на процеса от Копенхаген, по целесъобразност. Тези инструменти включват, но не се ограничават до Европейската система за трансфер и натрупване на кредити (ECTS), европейските стандарти и насоки, базата данни за резултатите от външното осигуряване на качеството (DEQAR), Европейската квалификационна рамка (ЕКР), базата данни Q-entry, европейските цифрови удостоверения за учене, европейския модел на обучение, Европас, приложението към дипломата, Хартата за висше образование „Еразъм“, приложението за мобилност към Европас, приложението към сертификат „Европас“ и инициативата за европейска студентска карта, както и други инструменти, разработени с подкрепата на програмата „Еразъм+“, и тези, произтичащи от процеса от Болоня.
8. Да си сътрудничат на равнището на ЕС за обмен на най-добри практики и да подкрепят партньорското обучение и обмена на информация с цел изграждане на доверие и прозрачност между системите за образование и обучение и укрепване на автоматичното взаимно признаване във висшето образование, включително чрез алиансите на европейските университети, както и в гимназиалния етап на средното образование и обучение, включително чрез центровете за високи постижения в областта на професионалното образование.
9. Да подкрепят насърчаването и разпространението на имаща отношение информация за процедурите за автоматично взаимно признаване до всички съответни участници и заинтересовани страни, например учещи, висши учебни заведения, доставчици на гимназиален етап на средно образование и обучение, включително доставчици на ПОО, NARIC и агенции за осигуряване на качеството. Това ще позволи на гражданите и учещите да разберат възможностите, които автоматичното взаимно признаване им предоставя за обучение в чужбина, и ще подкрепя последователен подход от страна на компетентните органи по признаването.

10. В този контекст да обмислят признаването на предишно учене и възможностите за преминаване между секторите на образованието и обучението, по-специално като насърчават трансфера в рамките на ПОО и между ПОО висшето образование, ако е приложимо, и като вземат предвид нивата на образование, за да се избягват „задънени улици“ и да се улеснява пълноценното използване на възможностите за мобилност.
11. Да продължат да подкрепят NARIC и да проучат подходящи начини за по-добро наблюдение и оценка на системите за признаване, като използват експертния опит на NARIC и други компетентни органи и институции, когато е целесъобразно, за да се прецени дали са необходими допълнителни действия.
12. Да насърчават сътрудничеството между лицата, отговорни за вземането на решения в областта на признаването, и NARIC, за да се избягват несъответствия, да направят автоматичното взаимно признаване по-ефикасно и по-ефективно от гледна точка на използването на ресурсите, както и да прилагат правилно установените средства и инструменти. За тази цел могат да се окажат полезни самооценката и партньорската проверка на NARIC в съответствие с доброволната система за осигуряване на качеството на мрежите ENIC-NARIC.
13. Да участват в основано на доверие, взаимноизгодно и широкообхватно трансгранично сътрудничество с цел подобряване и подкрепа на възможностите за мобилност, по-специално дългосрочните периоди на учене в чужбина в рамките на гимназиалния етап на средното образование и обучение. Следва да се положат допълнителни усилия за улесняване на обмена между персонала, институциите, органите и други съответни участници. В този контекст следва да се използват в по-голяма степен програмата „Еразъм+“ и други съответни фондове и програми на ЕС за засилено сътрудничество и обмен.

ПРИКАНВА КОМИСИЯТА, при надлежно отчитане на субсидиарността и националните обстоятелства, включително институционалната автономност:

1. Да подкрепя държавите членки и да работи с тях, включително в контекста на процеса от Болоня и процеса от Копенхаген, чрез насърчаване на сътрудничеството и взаимното обучение относно най-добрите начини за прилагане на автоматичното взаимно признаване във висшето образование и на гимназиалния етап на средното образование и обучение, включително ПОО, по-специално в областите, в които все още съществуват предизвикателства, в т.ч. целенасочена подкрепа за участниците и заинтересованите страни, когато е уместно.
2. Да обмисли, в тясно сътрудничество с държавите членки, начини за засилване на подкрепата за държавите членки с цел постигане на напредък в прилагането на автоматичното взаимно признаване на квалификациите и на периодите на учене в чужбина в областта на висшето образование и на гимназиалния етап на средното образование и обучение. Целта следва да бъде насърчаване на най-добрите практики и улесняване на предоставянето на обучение и партньорска подкрепа на държавите членки и доставчиците на образование и обучение, включително учители и обучители, когато е целесъобразно. Тази подкрепа следва да се основава на експертния опит на мрежата NARIC и да включва агенции за осигуряване на качеството и други компетентни органи и институции, когато е уместно. В този контекст да проучи как експертният опит на NARIC може да се използва за по-нататъшно автоматично взаимно признаване на гимназиалния етап на средното образование и обучение в общото образование, както и в ПОО, когато е уместно.

3. Да продължи да подкрепя държавите членки, включително NARIC, чрез програмата „Еразъм+“, Инструмента за техническа подкрепа и други програми и инструменти на ЕС за финансиране с оглед постигане на напредък в работата по автоматичното взаимно признаване. Освен това да подкрепя държавите членки при използването от тяхна страна на съществуващите инструменти за по-нататъшно развитие на автоматичното взаимно признаване във висшето образование и на гимназиалния етап на средното образование и обучение, както и при разработването на общи канали за информация и обмен на най-добри практики.
 4. Да продължи да подкрепя процеса на партньорска проверка на EQAVET на равнище системи за ПОО с оглед укрепване на доверието и прозрачността и по този начин насърчаване на автоматичното взаимно признаване между държавите членки.
 5. Да възприеме цялостен подход за подпомагане на държавите членки при постигането на автоматично взаимно признаване във висшето образование и на гимназиалния етап на средното образование и обучение, като обмисли как предстоящите стратегически инициативи за европейското пространство за образование, които ще бъдат предложени до 2025 г., могат, съгласувано със съществуващите инструменти, структури и рамки, да подкрепят постигането на целите, определени в препоръката от 26 ноември 2018 г., и по-специално как тези инициативи могат да бъдат използвани за насърчаване на доверието и прозрачността.
-

Политически контекст

1. Резолюция на Съвета от 19 декември 2002 г. за насърчаване на засиленото европейско сътрудничество в областта на професионалното образование и обучение, ОВ С 13, 18.1.2003 г., стр. 2.
2. Заключение на Европейския съвет, 14 декември 2017 г. (EUCO 19/1/17 REV 1).
3. Препоръка на Съвета от 26 ноември 2018 г. относно насърчаването на автоматичното взаимно признаване на квалификациите за висше образование и за завършен гимназиален етап на средно образование и квалификациите по обучение и на резултатите от периоди на учене в чужбина, ОВ С 444, 10.12.2018 г., стр. 1.
4. Резолюция на Съвета относно по-нататъшното развитие на европейското пространство за образование в подкрепа на ориентирани към бъдещето системи за образование и обучение, ОВ С 389, 18.11.2019 г., стр. 1.
5. Препоръка на Съвета от 24 ноември 2020 г. относно професионалното образование и обучение (ПОО) за постигане на устойчива конкурентоспособност, социална справедливост и издръжливост, ОВ С 417, 2.12.2020 г., стр. 1.
6. Резолюция на Съвета относно стратегическа рамка за европейско сътрудничество в областта на образованието и обучението с оглед на европейското пространство за образование и отвъд него (2021 – 2030 г.), ОВ С 66, 26.2.2021 г., стр. 1.
7. Препоръка на Съвета от 5 април 2022 г. относно изграждане на мостове за ефективно европейско сътрудничество в областта на висшето образование, ОВ С 160, 13.4.2022 г., стр. 1.
8. Заключение на Съвета относно Европейска стратегия за засилване на ролята на висшите учебни заведения за бъдещето на Европа, ОВ С 167, 21.4.2022 г., стр. 9.